

BİR EDEBİYAT YOLCUSU: FATMA TUTAK

TEVFİK OVACIK

Fatma Tutak Hanım'la Konya Yenigün Gazetesi'nden tanışırız. Kıymetli bir köşe yazarımızdır. Araştırma gazeteciliği yanında edebiyatımızın azimli bir emekçisidir. Onunla daha yakın tanışmamız gazetemizin zaman zaman düzenlediği yazarlar toplantısı vesilesiyle oldu.

Çocuk hikâyeleri alanında kitap çalışmalarını ilgiyle izliyordum. Azimli ve kararlı adımlarla çocuk öyküleri birer birer okuyucusuyla buluşuyordu. “*İkizim Günlük, Uçtu Uçtu Öykü Uçtu, Tavan Arası Öyküleri, Ezgili Günler öyküleri ve Yunus Emre Yedi Altın Kural*” adlı çocuk kitabı derken *Bir Tarla Kuşunun Anıları*” ile rotasını edebiyatımızın enginliğine doğru çevirdi.

Bir gün, yine *Konya Yenigün* yazarlar toplantısından sonra, *Üstad Sadık Gökçe ve Kıymetli eşi Anuş Gökçe, Şaban Kumcu Hocam ve Serpil Yalçınkaya* arkadaşımızla “*Çalikuşu Okuma Grubu*”nu kurduklarında ben de bu edebiyat emekçilerine katılarak yola çıktım.

Yazım ve okuma hayatımın en kıymetli öğretici günleri böylece başladı.

Okuma gurubumuzda ilk okuduğumuz kitap; Fatma Tutak Hocamın “*Bir Tarla Kuşunun Anıları*” kitabıydı. Kitabı okuduk hep beraber inceledik, üzerinde tartıştık. Fatma Tutak Hanım'ın edebi yolculuğuna tanıklık etmeye başladık.

Okuyor, tartışıyor, öğreniyor; yani başımızda cereyan eden olaylara farklı bir pencereden bakıyorduk. Tarla kuşunun her zaman geldiği gülistanda güllerin ve bülbüllerin yok oluşunu, onların yerine yapılaşmanın vahşi kurulumunu fark ediyor, hepimiz bir tarla kuşu misali kendi gülistanlarımızın ortadan

mevsimini sarının ve kırmızının her rengine bürünen tabiatı, kışa hazırlanan toprakla beraber” ruhumuzun olgunlaşmasını hissediyor, satır aralarından masala dâhil oluyorduk. Fıtrat neyse yaratılmış olan her şey o fıtrat üzerinedir. Yaratılmış her varlık, fıtratının yönünde ve sorumluluğundadır. Yılanı ne kadar evcilleştirsen o yılandır. Akrep akreptir. Merhamet de varlığın fıtratına göredir. Kraliçe olsan da her türlü tedbiri alsan da yaratılışın gereği mutlaka tecelli edecektir.

Ecmaran ne güzel anlatmış mitolojinin derinliklerinden gelerek günümüze bizlere aydınlık olmuş.

Bataklıktan, çamurlu sulardan rengarenk lotus çiçekleri, mitolojiden tasavvufa bütün bilgeliği besleyen, kiri temize dönüştüren, saflığın ve güzelliğin bilgece halini bizlere anlatıyor. Yaratılışı gereği, papatyanın şifaya dönüşmesi, sitemsiz gülümsemesi ve doğayı paylaşma durumumuzu yansıtırken; ben satır satır papatya bahçelerinde dolaşıyorum. *Annemim papatyaları aklıma geliyor.*

Jack London'un “Sevginin Katıksızı” romanından fırlayıp gelmiş köpek ve *Frizby* oyunuyla; insan ve köpek hayatını, inanmışlığını, hüznünü okuyor, bir hayvansever olarak yaşamımdaki bütün kedi köpek, horoz tavşan koç gibi hayvan dostlarımla bir yolculuğa çıkıyorum. Onların hayatıma kattıklarıyla, bu güzel duyguları yaşamam; hikâyenin ruhuma taktığı kanatlar gibiydi.

Resim tablosu üzerinden, usta çırak ve olgunlaşma hikâyesinde hepimizi ne güzel eleştirmiş... Hata ve yanlış bulma üzerine ustalığımızı okurken yeni bir fikir üretme, uygulama, çözüm ortağı olmaktan kaçınma gibi davranışlarımızı, bütün çarpıklığıyla hikâyede

görmek ve toplumun genel yapısını hayal etmeye başlamak “arkadaşım” hikâyesinin anlatma gücünü göstermektedir.

Düşündüm de hep insanların eksik tarafını çok çabuk konuşuyoruz, hatta iyi taraflarını konuşmaktan sanırım korkuyoruz. Onun iyi tarafını söylersek, bizi geçeceğini ve yalnız kalacağımızı mı düşünüyoruz acaba?

Yanı başımızdaki fark edemediğimiz ya da unutulmaya yüz tutmuş hikâyelerle Fatma Tutak sanki okuyucunun kendisini güncellemesini sağlıyor. ‘‘Bir Garip Karantina’da’’ Corana günlerimizi anlatıyor. O günleri, çaresizliklerini çoktan unuttuk. Bir virüs dünyayı dize getirdi. Bir zerre kadar ders alamadan o günleri geride bıraktık.

‘‘İki Name Arasında’’ Allahtan ümit kesilmez, kimsesizin bir kimesesi var. Yaşamda böyle tevafuklarla karşılaşmak sürekli olarak olmasa da hepimizin hayatında birkaç kez olmuştur. Farkında olabilmek de önemli tabi. Çabuk pes etmemek de. Her şeyin bitti dediğimiz son an, bazen çözümün başladığı andır. Hayat bir imtihan arenası. Tam bir ümit aşısı gibi bir hikâye...

Sabır derecemiz bu çözümlerle buluşma zamanımızı belirliyor. Yine hayatın içinden yanı başımızdan yaşanmışlıklarla kitabın

cümlelerinde buluşuyoruz. Gayet akıcı, anlaşılabilir hikâyeler zaman ve mekân ötesi yolculuklara kapı aralıyor. Hikâyeler aslında biziz, yaşarken farkında olmadan yaptıklarımızın fark edilmesi gibi bir şey.

Bir iş yaparken bir cümleye takılıp gezmeye çıkan ruhumuz bize, bazen başka mekânlara bazen geçmişe bazen de geleceğe yolculuk yaptırır. Bir rüyada gibi çok kısa zamanda birçok mekânı gezeriz. Zamanı aşar farklı boyutlarda bulunabiliriz. Hikâyeleri okurken, merkezinde ben olan bir yaşamda benim hissettiklerim, çevremın benimle ilgili hissettikleri, geçmişteki haller, bugün ve benim dışımda çevrede benimle ilgili olmadığını düşündüğüm hayatlar...

Hep yanı başımızda olup da fark edemediklerimiz... Çevremizde yaşanan acılar, tatlı günler, hüznler, çaresizlikler üzüntüler, gayretler, biriken kültürler unutilan gelenekler toplumsal çözümler... Gerçekte merkezde olup çevremize karşı kayıtsızlıklarımız veya duyarlılıklarımız... Hikâyelerin bana düşündürdükleri...

Fatma Tutak Hocam, yeni eserlerle, edebiyatın farklı alanlarında ve farklı duyarlılıklarla bizleri daha çok düşündürüp, güncellenmemize katkı sağlayacaktır.

